

POSTANOWIENIE

Dnia 15 grudnia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Grzegorz Misiurek (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (sprawozdawca)

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie ze skargi R. P.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu

Apelacyjnego z dnia 4 listopada 2010 r.,

wydanym w sprawie z powództwa R. P.

przeciwko Agencji Nieruchomości Rolnych w W., R. K.,

M.Z.- W. i J. W.

o ustalenie, zapłatę i ochronę dóbr osobistych,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 15 grudnia 2011 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 1 marca 2011 r.,

- 1) uchyla zaskarżone postanowienie;**
- 2) pozostawia Sądowi Apelacyjnemu rozstrzygnięcie wniosku o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 1 marca 2011 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę powoda R. P. o wznowienie postępowania zakończonym prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 4 listopada 2010 r., wydanym w sprawie przeciwko Agencji Nieruchomości Rolnych w W., R. K., M. Z. – W. i J. W. o ustalenie, zapłatę i ochronę dóbr osobistych, uznając, że żadna ze wskazanych w skardze przez powoda podstaw wznowienia nie daje podstaw do przyjęcia, że skarga opiera się na ustawowych podstawach wznowienia określonych w art. 401 i 403 § 2 k.p.c.

Powód zaskarżył powyższe postanowienie wnosząc o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania zarzucając zaskarżonemu postanowieniu naruszenie art. 410 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie polegające na dokonaniu merytorycznej oceny skargi o wznowienie postępowania na etapie badania, czy została ona oparta na ustawowej podstawie, co doprowadziło do odrzucenia skargi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 410 § 1 zdanie pierwsze k.p.c. sąd odrzuca skargę wniesioną po upływie terminu, niedopuszczalną lub nieopartą na ustawowej podstawie. W sytuacji, w której skarga jedynie formalnie oparta jest na ustawowej podstawie wznowienia, zaś okoliczności wskazane w jej uzasadnieniu wskazują, że podstawa ta nie istnieje, skarga podlega odrzuceniu. Wstępne badanie skargi o wznowienie nie obejmuje jednak wyjaśnienia, czy wskazana podstawa jest uzasadniona, bowiem należy to do zakresu merytorycznego rozstrzygnięcia skargi. Stwierdzenie bowiem, że przytoczone w skardze okoliczności nie uzasadniają wznowienia postępowania, prowadzi do oddalenia, a nie do odrzucenia skargi. Wniesiona w sprawie skarga o wznowienie postępowania została oparta na ustawowej podstawie, jaką jest nieważność postępowania wobec pozbawienia skarżącego możliwości obrony swych praw oraz wykrycie nowego dowodu. Wyjaśniając, czy rzeczywiście doszło do skutkującej nieważnością postępowania pozbawienia skarżącego obrony swych praw, oraz czy wskazany dowód został wykryty po prawomocnym zakończeniu postępowania Sąd wkroczył w merytoryczne badanie skargi, nie poprzestając na zbadaniu, czy wskazana podstawa mieści się w zamkniętym katalogu przewidzianym w art. 401, art. 401¹

art. 403 i art. 404 k.p.c. i czy podane w skardze jako jej uzasadnienie okoliczności przystają do tej podstawy.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 398¹⁵ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. Rozstrzygnięcie o należnym pełnomocnikowi z urzędu wynagrodzeniu, jako uzależnione od wyniku sprawy, powinno być wydane w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji (art. 108 § 1 k.p.c.).